

Arrest

nr. 51 565 van 24 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MENS loco advocaat P. STAELENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, geboren en getogen te Benin City, Edo State. U ontdekte op 15 jarige leeftijd dat u homoseksueel bent. Aan de universiteit ontmoette u C. O. (...), met wie u sinds november 2008 een relatie hebt. Rond Kerst 2009 werd u in elkaar geslagen nadat u nogal close met C. (...) in uw wijk rondliep. Uw vader werd op de hoogte gebracht en u kon de geruchten niet langer ontkennen. U was niet langer welkom thuis. Vervolgens werd u in juni 2010 opnieuw door een aantal jongeren belaagd. U zat samen met C. (...) achter de douches van een sportcomplex te drinken terwijl hij zijn been over het uwe had geslagen en jullie duidelijk 'plezier' hadden. Plots daagden een

aantal jongeren op. C. (...) werd vastgebonden en kreeg rake klappen, maar u kon ontkomen. U vluchtte naar Lagos, waar u op het strand leefde. U ontmoette er een zekere J. (...), een Belgische homoseksuel. U vertelde hem uw verhaal. Hij had met u te doen en zorgde voor een visum en vliegtuigticket voor België, waar u zonder vrees uzelf zou kunnen zijn. J. (...) zou u later in een hotel in Gent vervoegen. U kwam op 8 september 2010 aan op de luchthaven van Zaventem, waar u door de grenscontrole politie ondervraagd werd over uw reisdoel. U kon de autoriteiten niet overtuigen en zag zich de toegang tot het grondgebied geweigerd. U werd vastgehouden en na een week naar het Centrum voor illegalen te Brugge (verder C.I.B.) overgebracht. Er werden 2 pogingen ondernomen om u te repatriëren, die telkens mislukten. Na de tweede poging zei u aan de autoriteiten dat u omwille van uw seksuele geaardheid niet terug kan naar Nigeria en vroeg u op 27 september 2010 asiel aan. U hebt sinds juni 2010 niets meer van C. (...) vernomen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Er dient met name vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde "vrees voor vervolging" of "reëel risico op het lijden van ernstige schade", met name uw beweerde homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk maakt.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Volgens uw verklaringen besepte u op 15-jarige leeftijd dat u homoseksueel bent (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd hoe u ontdekte of besepte dat u homoseksueel bent, kwam u echter niet verder dan te stellen dat u altijd graag met jongens gespeeld hebt en u graag jongens aanraakt (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd hoe u zich voelde toen u op 15-jarige leeftijd besepte dat u homoseksueel bent, antwoordde u bovendien dat u zich "heel goed" voelde (gehoorverslag CGVS, p. 4), wat hoogst opmerkelijk is gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociaal en religieus stigma ten aanzien van homoseksualiteit in Nigeria. Gevraagd of u zich geen bepaalde vragen stelde bij uw seksuele geaardheid en over hoe u als homoseksueel in Nigeria door het leven zou gaan, gaf u aan van niet aangezien het nu eenmaal de natuur is en u zo – als homoseksueel – geboren bent. U zou zich later wel afgevraagd hebben waarom de mensen u niet aanvaardden, maar meer dan dat ook niet (gehoorverslag CGVS, p. 5). Bovendien bleek u vreemd genoeg evenmin op de een of andere manier bang te zijn geweest of zich zorgen te hebben gemaakt toen u besepte dat u homoseksueel bent (gehoorverslag CGVS, p. 5). Voor iemand die in Nigeria op 15-jarige leeftijd ontdekte dat hij homoseksueel is, komen uw verklaringen dan ook weinig overtuigend of doorleefd over.

Voorts kunnen ook ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde homoseksuele relatie met C. O. (...). U verklaarde hem aan de universiteit ontmoet te hebben en sinds november 2008 een relatie te hebben met hem (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Desondanks bleek u de voornaam van zijn vader niet te kennen en verklaarde u te denken dat hij meerdere broers en zussen heeft, maar kon u zich enkel zijn zus F. (...) herinneren (gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde dat hij graag romans leest, maar u kon niet aangeven welk genre romans en kon zich geen enkele titel van een door hem gelezen boek herinneren (gehoorverslag CGVS, p. 10). U wist dat hij eerder al relaties had gehad met andere mannen maar kon daar verder niets over zeggen omdat u te jaloers was om er met hem over te praten (gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd naar anekdotes betreffende jullie relatie antwoordde u aanvankelijk nooit te zullen vergeten in elkaar geslagen te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 17). Wanneer u daarop gevraagd werd naar specifieke anekdotes betreffende jullie relatie als dusdanig, kwam u – zelfs na enig aandringen – niet verder dan de 'manier waarop jullie seks hadden' en het feit dat hij lief en zorgzaam was (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd naar wat jullie samen in jullie vrije tijd deden buiten naar films kijken, kwam u opnieuw niet verder dan te stellen dat jullie seks hadden en - wanneer de vraag u nogmaals gesteld werd - dat u soms met hem meeging toen hij ging voetballen (gehoorverslag CGVS, p. 17). U kon echter geen namen geven van vrienden waarmee hij voetbalde omdat hij niet in een ploeg speelde maar enkel op zaterdag op een publiek terrein waar alle jongeren naartoe komen (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of u dan eventueel andere van zijn vrienden bij naam kende, antwoordde u echter eveneens ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 17). U stelde dat hij enkel homoseksuele vrienden had, waarvan u eerder tijdens het gehoor verklaarde ze weliswaar ontmoet te hebben toen jullie samen uitgingen, maar hun namen niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 15) (zie verder).

Ook wanneer u gevraagd werd uw partner C. (...) te beschrijven kwam u niet verder dan te stellen dat hij donker, iets groter dan u en dik is (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Zelfs na enig aandringen en uitdrukkelijk gevraagd naar kenmerken die hem onderscheiden van anderen, kon u niets anders bedenken dan dat hij mooi, romantisch en goed voor u is (gehoorverslag CGVS, p. 17). Tot slot dient

hier nog opgemerkt te worden dat u aanvankelijk verklaarde sinds u hem ontmoette bij C. (...) verbleven te hebben gehoorverslag CGVS, p. 11) terwijl u even later tijdens het gehoor beweerde – als verklaring voor het feit dat jullie jullie affectie voor elkaar in het openbaar zouden getoond hebben (zie verder) – dat u meestal enkel tijdens de weekends bij hem verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd waar u dan tijdens de week logeerde aangezien u thuis niet meer welkom was, gaf u aan dat u op straat leefde en buiten sliep op het strand of op andere donkere plaatsen omdat u C. (...) 'niet tot last wilde zijn' (gehoorverslag CGVS, p. 18). Geconfronteerd met het feit dat dit moeilijk te rijmen valt met uw eerdere verklaring als zou C. (...) romantisch en goed voor u geweest zijn, voegde u hier aan toe dat u ook wilde vermijden dat mensen zouden doorhebben dat jullie een relatie hadden (gehoorverslag CGVS, p. 18). Dat u daarom in de week op straat leefde komt echter nogal verregaand over en weet ook om andere redenen niet te overtuigen daar u dit enerzijds niet onmiddellijk en spontaan als reden inriep maar integendeel eerst aanhaalde hem niet tot last te willen zijn, en u anderzijds toch al elk weekend bij hem verbleef. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u uw beweerde homoseksuele relatie met C. (...) dan ook niet aannemelijk.

Voorts blijkt ook uw kennis van de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst quasi onbestaand te zijn. U stelde dat homoseksualiteit en homoseksuele handelingen bij wet verboden zijn in Nigeria. Gevraagd naar de wet of het wetsartikel dat homoseksualiteit verbiedt in Nigeria kon u echter enkel naar de sharia verwijzen en de 'traditionele wetten' van de 'traditional people', op basis waarvan je verbannen wordt uit de lokale samenleving (gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde eveneens dat de politie homoseksualiteit als een misdaad beschouwt, maar gevraagd op basis van welke wet verwees u opnieuw louter naar de sharia. U verklaarde nogmaals uitdrukkelijk dat er naast de sharia geen andere wetten bestaan in Nigeria die homoseksualiteit of homoseksuele handelingen verbieden (gehoorverslag CGVS, p. 13), hetgeen manifest in strijd is met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd. Bovendien ging u er opmerkelijk genoeg verkeerdelijk van uit dat de sharia op u van toepassing is (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). De sharia werd in Nigeria echter enkel door een 12-tal noordelijke staten ingevoerd en niet door Edo state, waar u van beweert afkomstig te zijn (zie landeninformatie). Bovendien is de sharia (in deze staten) enkel van toepassing op moslims (zie landeninformatie), terwijl u verklaart christen te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3).

U bleek voorts evenmin op de hoogte te zijn van het bestaan van personen en organisaties die zich inzetten voor de rechten van homoseksuelen in uw land van herkomst (gehoorverslag CGVS, p. 15) en gevraagd of u hoorde van mensen die omwille van hun homoseksuele geaardheid problemen kregen, antwoordde u vaagweg gehoord te hebben van mensen die in Lagos en ergens in Edo state opgepakt en tot de doodstraf veroordeeld werden omwille van hun geaardheid (gehoorverslag CGVS, p. 13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt evenwel dat de Nigeriaanse federale wetgeving niet voorziet in de doodstraf voor homoseksualiteit en dat de sharia - die wel voorziet in de doodstraf – noch in Lagos, noch in Edo state van toepassing is (zie landeninformatie).

Gevraagd naar ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Benin city en Nigeria in het algemeen, kon u enkel naar een zeker 'Pres Motel' - u kon de naam niet spellen - in een wijk van Benin City verwijzen (gehoorverslag CGVS, p. 14). U stelde dat homoseksuelen er af en toe samenkomen, weliswaar niet op vaste dagen of uren maar eerder op willekeurige momenten door elkaar op te bellen en er af te spreken (gehoorverslag CGVS, p. 14). U ging er volgens uw verklaringen ook naar toe, samen met C. (...) (gehoorverslag CGVS, p. 14-15). Gevraagd naar namen van andere homoseksuelen die u er ontmoette, diende u het antwoord echter schuldig te blijven. U stelde dat jullie omwille van het risico op betrapting niet lang konden blijven en dat u deze mensen daarenboven enkel in dit motel zag en niet daarbuiten. Bovendien zou niet u maar C. (...) door hen opgebeld worden (gehoorverslag CGVS, p. 14-15). Desalniettemin is het niet aannemelijk te noemen dat u geen enkele van deze personen bij naam kan noemen, te meer uit uw verklaringen blijkt dat het vrienden van uw beweerde partner C. (...) betreft en u hen - naar u beweerde - wel degelijk in het 'Pres Motel' ontmoette (gehoorverslag CGVS, p. 15). U bleek voorts geen enkele andere ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen te kennen en verklaarde zelf geen homoseksuele vrienden te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 15). U bleek evenmin te weten op welke manier of via welke kanalen homoseksuelen in uw land van herkomst andere homoseksuelen (proberen te) ontmoeten, en wanneer u tot slot gevraagd werd naar internetsites voor homoseksuelen antwoordde u er geen te kennen omdat u geen toegang had tot internet (gehoorverslag CGVS, p. 16). Wanneer u erop gewezen werd dat u volgens uw verklaringen nochtans informatica studeerde aan de universiteit antwoordde u dat zelfs de universiteit geen geld had voor internet (gehoorverslag CGVS, p. 16), hetgeen echter niet aannemelijk is.

Tot slot legde u nog een aantal bedenkelijke verklaringen af die van aard zijn de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw asielaanspraak verder te ondermijnen. Zo verklaarde u in december 2009 in elkaar geslagen te zijn geweest omdat u met uw beweerde partner C. (...) hand in hand en nogal 'close' aan het wandelen was, in nota bene uw eigen wijk (gehoorverslag CGVS, p. 11), hetgeen nogal

bedenkkelijk overkomt. Ook uw betrapping in juni 2010 bleek volgens uw verklaringen het gevolg te zijn van het feit dat jullie in het openbaar 'close' waren. Jullie zaten weliswaar enigszins verborgen achter de muur van de doucheruimte van een sportcomplex, maar bevonden zich desalniettemin in het openbaar en bovendien bleken er ramen te zitten in de muur aan de kant waar jullie zaten (gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd waarom jullie een dergelijk risico namen, antwoordde u dat C. (...) u uitdaagde te bewijzen dat u wel degelijk van hem hield (gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd waarom u dit niet elders, in de geborgenheid van zijn appartement, kon bewijzen, antwoordde u dat jullie op dat ogenblik in het sportcomplex waren en u niet altijd bij hem verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 18), hetgeen mede gelet op uw verklaringen omtrent de situatie en verregaande stigmatisering van homoseksuelen in Nigeria echter niet weet te overtuigen. Het door u - meermaals - vertoonde risicogedrag is dan ook niet in overeenstemming te brengen met de door u aangehaalde 'vrees voor vervolging' en 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Derhalve kan geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgehouden geaardheid en maakt u evenmin aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker volhardt dat hij de vragen met betrekking tot zijn seksuele geaardheid naar waarheid heeft beantwoord en wijst op de schroom die gepaard gaat met het beantwoorden van dergelijke vragen. Hij wijst ook op de culturele achtergrond waarin homoseksualiteit wordt onderdrukt zodat het niet evident is erover te praten. Aangaande de ontdekking van zijn geaardheid ziet verzoeker niet in hoe dit anders dan via spel, aanraking en de gevoelens die daarmee gepaard gaan, zou kunnen gebeuren. De strafbaarstelling en het heersende religieuze stigma neemt volgens verzoeker niet weg dat hij zich na een fase van ontkenning heel goed voelde bij het zich overgeven aan zijn geaardheid.

Verzoeker meent verder op basis van de bij het verzoekschrift toegevoegde verklaring van C. O., onder eed afgelegd voor het Hooggerechtshof van Benin, aan te tonen een relatie te hebben gehad met deze man. Deze verklaring zou ook de vluchtmotieven van verzoeker aantonen. Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift nog een gefaxte verklaring van een advocaat uit Nigeria en een e-mail van een aalmoezenier gericht aan zijn raadsman in België neer.

Volgens verzoeker kan hem niet worden verweten dat hij geen kennis heeft van de Nigeriaanse wetgeving. Homoseksualiteit wordt immers in het geheel niet aanvaard op grond van welke wetgeving dan ook. Het feit dat hij de concrete wetsartikelen niet aanhaalde, neemt niet weg dat hij blootgesteld werd aan vervolging in Nigeria. Aangezien personen die volgens de sharia leven homoseksualiteit niet accepteren is het niet van belang dat deze niet van toepassing zou zijn op hem als christen. Het hoeft volgens verzoeker niet te verbazen dat hij in de homofobe omgeving in Nigeria geen organisaties kent die zich inzetten voor de rechten van homoseksuelen. Ook voor zijn familie hield hij zijn geaardheid geheim. Het feit dat hij in België wel contact opnam met hulporganisaties toont volgens verzoeker aan dat het feit dat hij dit in Nigeria naliët uit angst voor de consequenties.

2.1.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt: *"Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden"*. De schending van voormeld, louter algemeen geformuleerd artikel kan niet dienstig worden aangevoerd.

2.1.2.2. De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang

onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.1.2.3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.2.3.2. De bestreden beslissing is gesteund op de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is doordat zijn verklaringen aangaande de ontdekking en de beleving van zijn homoseksuele geaardheid weinig doorleefd overkomen, hij zijn voorgehouden relatie met C.O. niet aannemelijk maakt en zijn kennis van de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in zijn land van herkomst manifest ontoereikend is. Deze vaststellingen zijn wezenlijk en vinden steun in het administratief dossier (gehoorverslag van 14 oktober 2010, stuk 3 van het administratief dossier). Zij ondermijnen op onherroepelijke wijze verzoekers geloofwaardigheid. Van iemand die de ingrijpende beslissing neemt zijn land van herkomst te ontvluchten omwille van een voorgehouden vrees voor vervolging wegens zijn homoseksuele geaardheid en relatie, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij deze zaken aannemelijk maakt en hieromtrent coherente en overtuigende verklaringen aflegt. Verzoeker voldoet geenszins aan deze verwachting. Het gegeven dat verzoeker ondermeer niet weet welke boeken zijn voorgehouden partner leest, met wie hij eerder relaties had, hoe zijn vrienden heten of zijn familie is samengesteld, noch anekdotes over hun relatie kan vertellen en zijn partner niet in detail kan beschrijven, leidt ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan het bestaan van deze relatie. Tevens blijkt verzoeker onwetend omtrent de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in Nigeria. Verzoekers beweringen aangaande de strafbaarstelling van homoseksualiteit in zijn land van herkomst bleken strijdig met de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (gehoorverslag van 14 oktober 2010, 12-13 en landeninformatie, stuk 6).

Verzoekers betoog is opgebouwd uit *a posteriori* geponeerde beweringen en uit vergoelijkningen. Van de thans aangehaalde periode van ontkenning maakte verzoeker nooit eerder gewag. Zijn stelling dat hij zijn geaardheid geheim hield en homoseksualiteit in het geheel niet aanvaard wordt, ongeacht welke wetgeving, kan de gedane vaststellingen niet verschonen. De Raad merkt op dat verzoeker zelf verklaarde te weten dat men problemen kan krijgen in zijn land van herkomst louter omwille van de geaardheid en hij meende dat dit volgens de sharia tot de doodstraf leidt en een arrestatie door de politie tot een levenslange gevangenisstraf kan leiden (gehoorverslag van 14 oktober 2010, 13). Het gegeven dat verzoeker meermaals openbaar homoseksuele handelingen stelde is dan ook volstrekt ongeloofwaardig.

Verzoeker brengt geen enkel pertinent en bewijskrachtig stuk bij ter staving van zijn vluchtrelaas. De Raad stelt vast dat de verklaring onder eed van C.O. van 12 oktober 2010 en de verklaring van advocaat A.I.O. van 27 oktober 2010 een fotokopie van een faxbericht zijn. Welnu, aan dergelijke gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

De e-mail van de aalmoezenier bevat geen nieuw gegeven, maar slechts een bevestiging dat verzoeker met hem gesproken heeft. Aldus werpt dit stuk geen ander licht op de motieven van de bestreden beslissing.

In acht genomen wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig en wel dermate dat geen twijfel voorhanden is.

De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden en dient te worden gelezen als een geheel. In hoofde van verzoeker kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden aangenomen. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 10 van de kwalificatierichtlijn, voert verzoeker aan dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gemotiveerd dat hij niet aannemelijk maakt homoseksueel te zijn en te behoren tot een sociale groep. Hij verwijst hiervoor naar de verklaring op eed van zijn partner en naar deze van zijn advocaat. In het licht van de situatie in Nigeria moet hem omwille van zijn behoren tot een sociale groep de vluchtelingenstatus worden toegekend.

2.2.2.1. Betreffende de aangevoerde schending van artikel 10 van de kwalificatierichtlijn dient te worden opgemerkt dat richtlijnen op zich niet rechtstreeks toepasselijk zijn in de interne rechtsorde van de lidstaten. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn ervan is verstreken en indien deze richtlijn duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het beoogde effect op nuttige wijze te bereiken. Welnu, voormeld artikel 10 werd omgezet in Belgisch recht wat is geresulteerd in artikel 48/3, §§ 4 en 5. De schending van voormeld artikel 10 wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2.2. Verzoeker betoogt vervolging te vrezen omwille van het behoren tot een sociale groep, te weten homoseksuelen in Nigeria. Hij volhardt in zijn relaas. Dit relaas is evenwel ongeloofwaardig, precies omtrent zijn beweerde homoseksualiteit (paragraaf 2.1.2.3.2). Het middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij hem (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat hij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft hij aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas mede in acht genomen, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER